

نقش معلم و والدین در بهبود یادگیری دانش آموزان بیش فعال

روئین تن عامری سیاهوئی

کارشناسی دینی و عربی، مدیر آموزشگاه پسرانه سعادت، ناحیه یک بندرعباس

چکیده مقاله:

امروزه بسیاری از مادران و پدران از شیطنت بسیار زیاد کودکانشان شکایت دارند. آنها اظهار می دارند که فرزندشان مرتب در حال حرکت و فعالیت است و نوعی حالت بی قراری و ناآرامی در او مشاهده می کنند. دانش آموزی که ناخواسته با داشتن ایناختلال، از فعالیت بیش از حدی برخوردار است اغلب از سوی دیگران به ویژه خانواده و معلم خود سرزنش و تحقیر می شود و از طرف دیگر با بازی گوشی و شیطنت بسیار همه را عاصی می کند. در این میان مهمترین عاملی که می تواند یاری دهنده دانش آموزان بیش فعال باشد، اطلاع رسانی صحیح و مداخله به موقع برای برطرف کردن این نقیصه است؛ مشکلی که اگر به رفع آن توجه نشود، صدمه جبران ناپذیری بر دانش آموز بیش فعال وارد خواهد کرد. هدف این مطالعه بیان تعریف مناسب از بیش فعالی و ویژگیهای دانش آموزان بیش فعال و نقش معلم در برخورد و بهبود یادگیری در زمینه تعلیم و تربیت آنان است. این مطالعه که به روش توصیفی- تحلیلی انجام شده است درصدد است تا ویژگی های دانش آموزان بیش فعال و راهکارهای مناسب جهت بهبود یادگیری دانش آموزان بیش فعال را ارائه نماید.

کلیدواژه ها:

بیش فعالی، معلم، دانش آموز، بهبود یادگیری

بیش فعالی چیست؛ هر آنچه والدین کودکان بیش فعال باید بدانند.

معمولا همه ی ما دست کم یک کودک بیش فعال را در خانواده یا اقوام خود سراغ داریم. این کودکان بسیار باهوش و با استعداد هستند ولی با این وجود، در زندگی تحصیلی و شغلی موفق نمی شوند، زیرا نمی توانند بر چیزی تمرکز کنند و انرژی و استعداد های سرشار خود را در جهتی درست به کار بگیرند. خوشبختانه این مسئله قابل کنترل است و اگر والدین بدانند که چگونه با کودک بیش فعال خود برخورد کنند، می توانند انرژی و استعدادهای او را به مسیر درست هدایت کرده و زمینه ی موفقیت های او در آینده را فراهم کنند. در این مقاله، ابتدا به این می پردازیم که بیش فعالی چیست و سپس راهکارهایی را برای مواجهه با این مشکل، بیان می کنیم.

علائم بیش فعالی، مواردی مانند مشکل در سازماندهی وظایف، پرت شدن حواس، اجتناب از انجام کارهای سختی که نیاز به تلاش دارند، ناتوانی در حفظ توجه به یک کار و مشکل در دنبال کردن یک کار تا انتها است. بیش فعالی، با بی قراری، بیش از حد صحبت کردن، و ناآرامی در کودک، خود را نشان می دهد. اصلی ترین علامت آن، وجود الگوی مداومی است که در عملکرد یا رشد کودک، اختلال ایجاد می کند.